

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815898061
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5815898061.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 12. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a JUDr. Márie Urbanovej prejednal sťažnosť odsúdeného V. B. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/10/2015 z 30.6.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený V. B. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol, že súd rozhodoval vo veci až po uplynutí skúšobnej doby, a preto mu táto nemohla byť predĺžená, resp. uložené mu primerané obmedzenia. Predchádzajúci pobyt v nápravno-výchovnom zariadení mu pomohol uvedomiť si hodnoty života. Podarilo sa mu nájsť si zamestnanie, z ktorého má dostatočný príjem na vrátenie dlhov z času, keď bol vo výkone trestu. Tiež z tohto príjmu vie zabezpečiť svoje tri maloleté deti a celú domácnosť. Nastúpením do výkonu trestu, hoci len na dva mesiace, stratí zamestnanie na celú sezónu a rodina príjem na pol roka. Súd mal postupovať podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., teda ak nerozhodol do roka od uplynutia skúšobnej doby bez zavinenia odsúdeného, má sa za to, že sa osvedčil. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vyslovil, že sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd správne konštatuje, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život, nakoľko dňa 8.7.2015 spáchal trestný čin nebezpečného vyhrážania, pre ktorý bol aj odsúdený. Takéto správanie sa odsúdeného, teda spáchanie úmyselného trestného činu, nemožno považovať za vedenie riadneho spôsobu života. Na zákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu nemá vplyv ani skutočnosť uvádzaná v sťažnosti odsúdeného, a to že prvostupňový súd rozhodoval až po uplynutí skúšobnej doby. Zo spisu je zrejmé, že prvostupňový súd urobil rozhodnutie do jedného roka od skončenia skúšobnej doby, a preto nemožno považovať za správne ani konštatovanie odsúdeného, že v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák. sa má za to, že sa osvedčil. Toto by platilo len v prípade, ak by súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu. Skúšobná doba v predmetnej veci uplynula dňom 5.2.2016,

pričom prvostupňový súd vo veci rozhodol dňa 30.6.2016. Rozhodol teda zjavne do roka od uplynutia skúšobnej doby.

Zákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu nespochybňuje ani ďalšia skutočnosť uvádzaná v sťažnosti, a to že odsúdený si našiel zamestnanie a z príjmu zabezpečuje celú rodinu a domácnosť.

Pokiaľ ide teda o odôvodnenie napadnutého uznesenia vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia, aj toto považuje krajský súd za správne a dostatočné, až na jednu výnimku, a tou je nesprávna citácia ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keď prvostupňový súd cituje ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Avšak ani táto nepresnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutého uznesenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok napadnutého uznesenia za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť odsúdeného V. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.